

denne Sag til Forhandling; han lovede at fremføre vore Ønsker for dem. I den korte Tid, vi havde, gjorde vi, hvad der stod i vor Magt for at paavirke Bisperne til Gunst for vort Forslag.

I disse Dage har Bisperne lagt sidste Haand paa deres Forslag, der for Øjeblikket er i Trykken og snart vil blive offentliggjort i de kirkelige Blade til almindelig Drøftelse. Vi har al Grund til at tro, at vi kan være tilfreds med Bispernes Forslag, og at de paa de for os afgørende Punkter har taget Hensyn til vore Ønsker.

b. Beretning fra Udvalget angaaende den kommende Revision af Fabrikloven.

Fru Esther Carstensen (Kbhvn.). Paa D. K.s Fællesmøde i Juni 1909 bemyndigedes Fællesstyrelsen til »at nedsætte et Udvalg, der ved den forestaaende Revision af Fabrikloven skal arbejde for, at Hensynet til Kvinder og Børn i denne sker fuld Fyldest.«

Fællesstyrelsen nedsatte dette Udvalg i Oktober 1909, og det kom til at bestaa af: Fru Birgitte Berg Nielsen og Øjenlæge Estrid Hein, København, Fru Astrid Hostrup, Aarhus, og Frøken Louise Neergaard, Kbhvn, medens Hr. Landstingsmand Jørgen Bertelsen lovede at staa Udvalget bi med Raad og Daad. Da Fru Berg-Nielsen paa Grund af Sygdom var forhindret i at deltage i Udvalgsarbejdet, indtraadte jeg i Udvalget i hendes Sted.

Udvalgets Arbejde — for hvilket særlig Frk. Neergaard og Fru Øjenlæge Hein har Æren — blev ret forceret, fordi det fra vel underrettet Side forlød, at Indenrigsministeren ønskede at fremlægge Forslaget til Fabriklovens Revision inden Rigsdagssamlingens Slutning — og maatte først og fremmest gaa ud paa at skaffe en Del Oplysninger til Veje om Fabriklovgivningen vedrørende Kvinder og Børn i Udlandet, samt om forskellige Forhold vedrørende deres Arbejdsskaar her hjemme. Udvalget forhandlede endvidere med Repræsentanter for de kvindelige Fagforeninger, for saa vidt disse var villige dertil, samt med forskellige sagkyndige. Resultatet af Udvalgets Arbejde blev det Andragende, som Fællesstyrelsens Forretningsudvalg paa Grundlag af Udvalgets Betænkning indgav til Indenrigsminister Munch Torsdag d. 20. Januar, og som overbragtes Ministeren af Udvalgets Formand Fru Øjenlæge Estrid Hein og mig.

Da Andragendet med tilhørende Motivering har været aftrykt i »Kv. og Samf.« for d. 30.

Januar, skal her kun mindes om Hovedpunkterne.

1) Fabriktilsynets Udvidelse til mindre Virksomheder end hidtil (hvorved bl. a. tilsigtes Beskyttelse for de mange Syersker, der arbejder paa Smaasystemer) og Forøgelse af Fabriktilsynets Personale, ogsaa særlig det kvindelige.

2) At Arbejdsgiverne skal føre Registre over deres Hjemmearbejdere og tilstille Fabriktilsynet disse Lister 2 Gange aarlig, samt at Hjemmearbejderne, ved Opslag af Priskurant og ved Arbejdsbog for hver enkelt Arbejder, skal holdes underrettede om Arbejdslønnen for det Arbejde, der udleveres dem.

3) At Lavalderen for Børns Arbejde i industrielle Virksomheder sættes op til 13 Aar, og at Arbejdstiden fra det 13.—14. Aar sættes til højst 4½ Time, deri indbefattet ½ Times Hviletid.

4) At Adgangen til ved Lægeattest at faa de 4 Ugers Barselhvile forkortet bortfalder, men at samtidig den Understøttelse, som det Offentlige i dette Tidsrum skal yde den fødende Arbejderske, sættes op, saaledes at den bliver tilstrækkelig til Moderens og Barnets Underhold, og at Understøttelsen ikke faar Fattighjælps Karakter ved som hidtil at udbetales gennem Fattigvæsenet.

5) I Tilslutning til den paa Holstebro-Mødet vedtagne Resolution mod et Forbud mod Kvinders Natarbejde, anmodedes der om, at et saadant Forbud ikke indsættes i Loven.

Indenrigsministeren modtog Udvalgets Medlemmer velvilligt, men gav ikke Løfter af nogen Art. Han udtalte, at det var hans Ønske at faa Forslaget til Fabriklovens Revision frem i Rigsdagen inden Samlingens Slutning, for at man gennem Møder i Løbet af Sommeren kunde erfare Stemningen, inden Loven kom til endelig Behandling i Rigsdagen.

Som bekendt lykkedes dette ikke, maaske fordi Arbejdsraadet, hvem det har været overdraget at udarbejde Forslaget, ikke har endt sine Overvejelser saa hurtigt som ventet.

Udvalget har, saaledes som det fremgaar af den i »Kv. og Smf.« aftrykte Motivering til de forskellige Forslag, paa adskillige Punkter vist Resignation, idet vi har ment ikke at burde kræve mere, end hvad der kunde være nogenlunde grundet Haab om at faa gennemført paa Rigsdagen. Udvalget har ikke ment, at dets Arbejde kunde betragtes som absolut endt med det indgivne Andragende, idet der jo kan være Mulighed for ved Møder eller paa anden Vis at tage Affære, naar først Forslaget til Fabriklovens Revision foreligger.